

01059|19|4120

ITÄ-SUOMEN
VALVONTAJAOSTO
08.05.2019
SAAPUNUT

Itä-Suomen hallinto-oikeudelle.

ASIA: Valitus

VALITTAJA:

PÄÄTÖS JOTA VALITUS KOSKEE:

Mikkelin lupa ja valvontajaoston 03.04.2019 tekemä päätös asiassa MilDno-2018-185 käsiteltynä pöytäkirjassa 3/2019 kohdan 23 § mukaisesti. Päätös on tullut Valittajalle tiedoksi 12.04.2019 postitse.

TÄYTÄNTÖÖNPANON KESKEYTYSVAATIMUS.

Valittaja vaatii, että hallinto-oikeus keskeyttää valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanon kokonaisuudessaan osapuolia enempää kuulematta, kunnes asia on ratkaistu hallinto-oikeudessa ja koska ilman täytäntöönpanon keskeyttämistä, muutoksenhaun aikana tehdyt toimet tekevät muutoksenhaun tehottomaksi.

MUU ASIANOSAINEN:

Vesiosuuskunta Majava / Martti Kääriäinen
Keskustie 76
51600 HAUKIVUORI

VALITUS JA VAATIMUKSET:

Valituksen alainen päätös on kumottava ja poistettava kokonaisuudessaan ja asia on ratkaistava vähemmän haitan periaatteen mukaisesti Valittajan osoittamaa lyhyintä reittiä noudattaen. Valittaja vaatii, että vastapuoli veloitetaan korvaamaan hänelle oikeudenkäyntikuluna valituksen osalta yhteensä 250,00 eurolla.

PERUSTELUT: Päätös ei noudata vähemmän haitan periaatetta, sekä kokonaisuus huomioiden ei riittävästi huomio Perustuslain 15 §:n 1 momentin tarkoittaman omaisuuden suojan periaatetta. Asiassa on huomioitava, että kummatkin ehdotetut rasitteet tulevat saman maanomistajan alueelle. Kyse on siis myös kohtuullisuuden mittaamisesta yksityisen maanomistajan ja liiketaloudellista toimintaa harjoittavan osuuskunnan välillä.

Hakijan esittämä liittymä voidaan toteuttaa kustannustehokkaasti noudattamalla jo olemassa olevaa linjastoa ja tekemällä liittymä ns. suoraviivaisena kytkentänä nykyisestä linjastosta 90 ° asteen kulmassa liittymäpisteiden välillä hyväksikäyttäen vastaanottajan kiinteistön tieliittymää. Näin toteutettua liittymää ei rasittaisi myöskään hakijan esittämät maastolliset esteet tai louhimisen tarve.

Hakija ei ole edes tutkinut vaihtoehtoisesti nyt esitettyä ” lyhyintä mahdollista liittymää ” vaan on tuntemattomasta syystä pitäytynyt esittämässään erikoisen mutkikkaassa liittymän linjavedossa, jotta matkalle on saatu osumaan kallioita.

Valittajan käsityksen mukaan Maankäyttö- ja rakennuslain 161 §:ssä lausuttu tarkoitus ja velvoite, ei voi edellyttää samalle maanomistajalle useita vedettyjä linjoja vaan suunnittelussa olisi tullut huomioida linjastoon kohdistuvat eri liittymismahdollisuudet. On selvää, ettei alkuperäinen suunnittelu ole huomionnut liittymistarpeita riittävästi. Valittajan käsityksen mukaan huonosti tehtyä suunnittelua korjataan venyttämällä Maankäyttö- ja rakennuslain 161 §:ssä lausuttua tarkoitusta.

Valittajan sietämisvelvollisuus on jo täyttynyt Vesiosuuskunta Majavan alkuperäisen suunnittelun myötä tapahtuneen verkoston sijoittelun kautta. Nyt päätöksen mukainen uusi yhden liittymän linja rikkoo siten tarpeettomasti Suomen Perustuslain 15 §:n 1 momentin tarkoittamaa omaisuuden suojaa kummallakin puolella tietä kulkevana. Asiassa ei ole näytetty, etteikö maanomistajan esittämä liittymä malli lyhyimpänä ja selkeämpänä, olisi myös kustannustehokkain toimintamalli. Hakija ei ole edes tutkinut tätä tai ainakaan esittänyt tästä hakemuksensa tueksi mitään näyttöä. Asiaa ei tulisi ratkaista ennen lisäselvityksiä Valittajan esittämästä liittymäkustannuksista. Koska Valittaja ei ole hakija ei tällaisen tutkimisen velvoitetta tai kustannuksia voida myöskään säilyttää muun kuin hakijan vastuulle.

Asiassa ei ole merkitystä sillä, miten Vesiosuuskunta Majava on liittymän suunnitellut. Asiassa on kyse siitä, miten Maankäyttö- ja rakennuslain 161 §:ssä tarkoitetut periaatteet, huomioiden jo mainitut Perustuslailliset oikeudet sekä jo täyttänyt sietämisen velvoite vähemmän haitan mukaisesti tulevat täyttymään.

Valituksenalaisessa päätöksessä näyttäisi lähdetyn siitä, että asiassa tulkitaan vain numeraalisia lukuja toisiinsa ja pienempi numeraalinen luku olisi voittaja. Päätöksen perustelut ovat tältä osin täysin kestävämmät. Vesiosuuskunta Majava harjoittaa liiketoimintaa 420 jäsenistönsä avulla ja maanomistaja kohtuullisuus mitataan hänen itsensä kautta. Asiassa vastakkain on siis takaisinmaksuajan pituus jäsenistöltä kerätyn liiketoiminnan kautta ja Suomen Perustuslain 15 §:n 1 momentin tarkoittaman omaisuuden suojan kohtuullisesta suhteesta. Valituksenalaisessa päätöksessä on vaihdettu 8.839,35 euron lisäkustannus ikuiseen kiinteistöä rasittavaan velvoitteeseen olosuhteissa, joissa jo saman hakijan epäonnistunut verkostosuunnittelu rasittaa samaa kiinteistöä.

Taloudellisesti mitattuna ja kun huomioidaan maankäyttö- ja rakennuslain tarkoittamat korvaukset mitä maanomistajalle tulisi maksaa, kyse on pienemmästä summasta mitä yhden kiinteistön tulisi maksaa liittymismaksuna Vesiosuuskunta Majavalle. Vesiosuuskunta Majava ilmoittaa arvioituna liittymismaksuna Kurkisensaarentien alueella olevan 7.300 euroa. Valittajan käsityksen mukaan kyse ei voi olla kohtuullisesta menettelystä, jos hänelle muodostuu pelkkää rasitetta yhdestä liittymästä, jotta Hakija voi saavuttaa liittymismaksun kautta liiketoimintaa, jonka on pakko olla voitollista, jotta osuuskunnalla on jatkuvuutta. Olisiko siis vallitsevissa olosuhteissa kohtuullista vaatia, että jos Vesiosuuskunta Majava haluaa itselleen lisää liiketoimintaa Vesiosuuskunta Majava ottaisi vastuun myös

liiketoiminnan seurauksista ja käyttäisi vaaditun liittymismaksun paikkaamaan huonosti tehtyä suunnitteluaan, eikä vaatisi kaventamaan Perustuslain 15 §:n 1 momentin omaisuuden suojaa yksityiseltä maanomistajalta.

Hakijan suunnittelua voidaan perustellusti arvostella jo pelkästään nyt esillä olevan hakemuksenkin perusteella. Alkuperäisen suunnittelun olisi tullut huomioida lisäliittymien mahdollisuus ja mahdollistaa ne tavalla, jolla niiden sijoittelu ei kohtuuttomasti rasita yhtä maanomistajaa.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 2015:69 ottanut kantaa maankäyttö- ja rakennuslain 161 §:n mukaisen sietovelvoitteen täyttymiseen Suomen perustuslaissa taattua omaisuuden turvaa kaventavana poikkeuksena. Säännöksen soveltamisalaa onkin Korkeimman hallinto-oikeuden käsityksen mukaan tulkittava varovaisesti ja perusoikeusmyönteisesti. Lainkohdassa säädetty sietämisvelvollisuus on perustuslaissa turvattua omistajan vapautta rajoittava säännös, jota on tulkittava suppeasti ja pitäen ohjeena perustuslaissa turvattua omaisuuden suojaa.

Mainituilla perusteilla hakija ei ole esittänyt hakemukselleen muuta perustetta kuin puutteellisen alkuperäisen suunnittelun ja vain osittain tutkitut liittymä mahdollisuudet.

Päätöksessä ei siten olisi tullut antaa etuoikeutta ohi jo Korkeimman hallinto-oikeudenkin toteaman perustuslaissa turvatun omaisuuden suojan tai laajentaa tulkintaa siitä, miten ylintä lainkäyttövaltaa edustava tuomioistuinlaitos on hakemuksen mukaista maankäyttö- ja rakennuslain 161 §:n mukaista velvoitetta tulkinnut. Liittymä tulee siten toteuttaa olemassa olevaa linjastoa ja lyhyintä reittiä hyväksi käyttäen.

PÄIVÄYS: Haukivuorella 29 päivänä huhtikuuta 2019

